

En dan deel ik vandaag de warme douche uit aan. . .

Ja lezer, u leest het goed, er wordt dit keer eens geen azijn gepist in deze column. Er wordt een warme douche aangezet. En wel hierom.

Ik dacht: o jee, daar gaan we weer. Dat lukt nooit. Dat wordt puin. De twee monteurs die bij me aan de deur kwamen, waren enorm aardig en geschikt en begrepen al-

lebei dat het niet alleen hun taak was om mijn koperen infrastructuur om te batterijen naar de nieuwe glasvezel, maar ook om mij gerust te stellen. Alles zou prima gaan werken. Internet zou weer opkomen, de TV zou het gaan doen en ik

zou zelfs weer kunnen telefoneren met mijn vaste telefoon, in plaats van met mijn mobieltje. En ja, ik zou gewoon het zelfde telefoonnummer houden. Nee, ik hoefde niemand te waarschuwen dat ik een ander nummer had gekregen. Vriendelijk glimlachend schroefden de twee de nieuwe apparatuur aan de muur, ze trokken draadjes door en monteerden daar stekker-tjes aan. "Als u nu dit stekkertje in uw TV-kastje steekt en dat in uw TV en die code intypt en, dan zult u eens zien wat een mooi beeld u dan weer heeft."

De hoofdmonteur nam de brochure waarin het stond nog even met me door en omljnde met ballpoint de punten waar ik even speciaal op moest letten. En toen vertrokken ze.

Goeie monteurs. Niet alleen handig. Maar ook, wat zal ik zeggen, begrijpend.

Ik had alleen niet het idee dat alles zo maar in één keer zou gaan werken. Dat zou wel heel nieuw zijn. Dat had ik nog nooit mee-gemaakt.

Ik stopte de stekkertjes in de daarvoor bedoelde gaatjes, drukte op wat knoppen en wachtte af. En ik moest erkennen: ik had weer internet. "Niet te geloven," mompelde ik. En de TV? Die moest nog door wat procedures heen, maar barstte op enig moment in vrolijk gejoel uit. Er was net een

uitzending met veel zangers en zangeres-sen en een uitzinnig publiek aan de gang, en een man die de hele tijd op zijn stoel ronddraaide, en dat werd allemaal perfect afgebeeld en ten gehore gebracht. Ik ging zitten en pinkte een traantje weg. Nu eens kijken of de telefoon het doet.

Wie zal ik eens bellen?

Rikus. Altijd leuk, Rikus.

"Piep," zei de telefoon, wat me een goed teken leek. Toen de vertrouwde piepjes die horen bij het kiezen van een nummer. En daar was Rikus. "Hallo," zei-d-ie.

"Rikus," zei ik, "moet je eens luisteren, ik geloof dat mijn telefoon het doet."

Ik geloof dat Rikus niet tegelijk begreep waar ik het over had en daarom legde ik hem de situatie uit en vroeg hem of hij mij even wou terugbellen, om te kijken of het echt waar was allemaal. Dat ik hetzelfde nummer nog had.

Even later ging de telefoon. "Rikus! Rikus, hij doet het, zei ik."

"Tuurlijk," zei Rikus. "Wat had je dan verwacht?"

Nu, twee dagen later, werkt het nog al-lemaal. En daarom ben ik nu achter de pc gekropen om voor het eerst in het bestaan van deze column een warme douche uit te delen aan het ICT-bedrijf K Ta pe dietepa toetepatoo.

Wacht even, mijn mobieltje gaat af.

"Hallo Rikus."

"Hallo Hans."

"Waarom bel je me op mijn mobiel? Je weet toch dat ik weer..."

"Ik probeer je al de hele dag te bellen, maar je bent onbereikbaar."

"Wat?"

"Ja. Ik krijg een dame die zegt dat je nummer niet bestaat."

"Dat kan niet. Hij deed het gister nog."

"Ja, maar nu dus niet meer. Heb je nog internet?"

Ik had nog internet.

"De TV?"

De TV was er nog. De weerman legde uit dat het zou gaan regenen.

De helpdesk gebeld.

"Moet u luisteren, wat me nu overkomen is. Mijn telefoon bestaat niet meer."

"O juist. Tjee, tjonge. Heeft u al geprobeerd uw modem te resetten?"

"Mijn modem resetten?"

"Ja, als u met een paperclip in het reset-gaatje priemt, dan reset u uw modem en dan komt alles weer goed, hoop ik. Als dat niet werkt, belt u dan rustig terug, dan kijken we weer verder."

De helpdesk weer gebeld.

"Hij doet het nog niet. Maar weet u, ik denk dat ik weet wat er aan de hand is."

"O ja?"

"Mijn telefoon deed het tot gisteren. En gisteren is mijn koperabonnement officieel afgelopen. Dus ik denk dat mijn telefoon nog op het koperabonnement werkte, al zat ik dan op glas. Begrijpt u?"

"Ja, ja, dat zou kunnen. Dat zou heel goed kunnen. Dan is de nummeroverbrenging ergens blijven hangen. Ik waarschuw de technische dienst. Die weten wat ze moeten doen. Alles komt goed meneer."

"Meent u dat?"

"Ja, de technische dienst werkt in het weekend helaas niet, maar ik maak een notitie en dan zou u maandag weer telefoon moeten hebben."

Pring.

"Hallo, met de technische dienst. Uw telefoon doet het weer hoor."

"Meent u dat?"

"Ja, want anders zou u me momenteel niet horen en ik u niet."

"Daar zit wat in. Nou bedankt."

"Niets te danken hoor. Plezierige dag verder."

En daarom deel ik bij deze een warme douche uit. Omdat ik er zin in heb ook zo iets eens te doen.

Langs de zijlijn